



ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Concursul echipelor artistice de amatori

Avântul pe care l-a luat în ultimii ani mișcarea artistică de amatori din țara noastră se desprinde ca o caracteristică a revoluției noastre culturale, a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea nivelului cultural al maselor. Programele diferitelor manifestări artistice date de zecile de mii de amatori au contribuit în mare măsură la educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, al dragostei de muncă, al devotamentului față de popor, la mobilizarea tuturor forțelor la opera de construire a socialismului.

În cadrul celui de-al treilea concurs al echipelor de artiști amatori s-au prezentat — în acest an — și formațiuni de teatru. Numărul mare de echipe teatrale, antrenate încă de la început în acest concurs, a arătat cât de îndrăgite este de oamenii muncii de la sate acest gen artistic. Astăzi fărâșimea muncitoare nu numai că vizionează cu multă dragoste spectacole, dar le și realizează. Faza comunală a echipelor de teatru și a brigăzilor artistice de agitație a antrenat peste 4.600 de echipe de teatru și aproape 1.400 de brigăzi artistice.

De curând s-a încheiat faza rațională a concursului echipelor de teatru și a brigăzilor artistice de agitație. Concluzia care s-a desprins la încheierea acestei faze a arătat că mișcarea artistică amatori a marcat un serios progres. În majoritatea lor echipele de teatru și-au ales just repertoriul, axat pe preocupările imediate ale fărâșimii muncitoare. De asemenea s-a observat că în mare parte nivelul interpretării a fost acceptabil, iar preocuparea pentru decor și pentru crearea atmosferei specifice desfășurării acțiunii a existat la cea mai mare parte a echipelor de teatru care s-au prezentat la concurs.

Faza rațională a dat la iveală și o serie de lipsuri. În privința organizării concursului, unele secții culturale ale sfaturilor populare regionale au manifestat dezinteres în ceea ce privește antrenarea unui număr cât mai mare de artiști amatori. Dacă regiunea Stalin a prezentat la concurs 493 echipe de teatru și 64 de brigăzi artistice, au fost însă la concurs și regiuni care au antrenat un număr mic de participanți (regiunea București 187 echipe de teatru și 28 de brigăzi, regiunea Iași 167 de echipe de teatru și 26 brigăzi artistice).

Baza activității echipelor artistice de amatori o constituie repertoriul. Numai un repertoriu cuprinzând piese cu un bogat conținut de idei și la un înalt nivel artistic își poate îndeplini cu succes rolul cultural-educativ în rândul maselor largi de oameni ai muncii de la sate. Instrucțiile echipelor de teatru s-au orientat în alegerea repertoriului către acele piese care scrijă combaterea superstițiilor și a misticismului, care vin în ajutorul muncii de tragere a fărâșimii pe făgașul socialist al agriculturii, care susțin lupta pentru o recoltă sporită. Concursul a scos la iveală însă că unele echipe așteptă și ale caselor de cultură ra-

ionale și-au întocmit în mod defectuos repertoriul. Așa de pildă, la concurs s-au prezentat piese vechi, de mult depășite, și de un îndoielnic nivel artistic — („Păgubă-n ciuperci”, „Cine bate”) sau pe de altă parte piese mari, necorespunzătoare posibilităților de interpretare, costumaj, decor, ale echipelor respective („Pădurea”, „Tânăra gardă”, „Tartuffe”, „Revizorul”).

Activiștii secțiilor culturale, conducătorii caselor de cultură și ale căminelor culturale, instructorii echipelor artistice, trebuie să acorde mare atenție îndrumării și orientării juste a echipelor în alegerea repertoriului. Faptul că piesele într-un act, care ridică probleme interesante, sînt puține la număr în momentul de față și că multe dintre piesele într-un act care se prezintă la Casa Centrală a Creației Populare spre aprobare sînt de un scăzut nivel artistic, trebuie să dea de gînd. De foarte multe ori, scriitorii noștri se feresc să scrie piese într-un act. Subapreciind piesa într-un act, ei privează masa actorilor amatori de un repertoriu bun, ușor de pregătit, variat, care pătrunde repede la inima spectatorului. Acești scriitori uită că Cehov și Caragiale au devenit celebri și prin micile bijuterii ale genului pe care unii îl cred încă minor. Pe viitor, alți scriitori cîți și cînelurile literare și filialele Uniunii Scriitorilor trebuie să acorde mai multă atenție pregătirii materialelor pentru echipele artistice de amatori, precum și să îndrume în această direcție creația originală locală.

În privința programelor cu care s-au prezentat brigăzile artistice de agitație, concursul a scos la iveală unele tendințe critice în programele acestora. Brigada artistică de agitație — această nouă și interesantă formă de activitate cultural-educativă — nu are ca unic scop acela de a critica. Fără a neglija rolul de intervenție activă, pe loc, în combaterea unor manifestări nejuste, brigada artistică trebuie să găsească însă și cele mai atractive forme de popularizare a frumătăților și de extindere a metodelor agrotehnice înaintate. O colaborare mai strînsă între cînelurile literare și brigăzile artistice ar ajuta la îmbogățirea repertoriului acestora cu materiale variate și interesante. Brigăzile artistice de agitație trebuie să se orienteze în alcătuirea programelor ținînd seama de muncile agricole ale perioadei respective. În special, acum, în perioada muncilor de vară, brigăzile artistice pot și trebuie să prezinte programe artistice legate de desfășurarea muncilor la arde, de mersul lucrărilor, criticînd și evidențînd, ajutînd, pe această cale, la desfășurarea în cele mai bune condiții a acestor muncii.

Echipele de teatru ale artiștilor amatori trebuie să devină puternice instrumente educative care să mobilizeze masele tot mai largi de oameni ai muncii de la sate în opera de transformare socialistă a agriculturii, la obținerea unor recolte cât mai sporite.

Stringerea recoltei la timp și fără pierderi, sarcină de cînstel

5000 kg. orz la hectar

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Muncitorii și mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Pitești au început să seceră cu mașinile, combine ori secerători-legători holdele bogate care au dat în pîrgă.

Azul acesta în fiecare gospodărie de stat din regiunea Pitești lucrează cîte două combine, care ajută la stringerea recoltei la timp și în bune condiții. Pe taratele întinse, combine-

rii, instruiți din vreme, se întrec în muncă.

Primii care au început recoltatul în regiune au fost muncitorii de la gospodăria de stat Piatra. Anre-nași în întrecere, ei au reușit să stringă recolta de pe 60 ha. cu orz. Muncind cu rină, combinerul fruntaș Radu Constantin a reușit să recolteze 21 tone orz într-o singură zi.

La gospodăria de stat „Cuparu” combinerul Nico-

lae Olteanu a reușit să recolteze în 7 ore, din prima zi de muncă, 9 ha. cu culturi păioase. Brigada de tractoriști condusă de Ion Mihalache de la gospodăria de stat „Costești din Vale” în prima zi a secerat la punctul „Cărpiniș” 10 ha. cu orz.

Culturile de orz, bine îngrijite, au dat roade bogate în medie peste 3000 kg. la fiecare hectar. De pe un lot semincer de 3 ha. s-au obținut 5000 kg. orz la ha.

O recoltă de orz neobișnuită încă în regiunea Iași

IASI. — La secția „Scînteia” a gospodăriei agricole de stat Birzești din regiunea Iași a început de cîteva zile recoltatul orzului de toamnă. Lucrînd cu cîte o combină S-4, combinerii Mihai Agape și Ion Bordeianu

au recoltat în 3 zile o suprafață de 40 ha cultivate cu orz de pe care au obținut o producție de 4.560 kg orz la ha, o recoltă neobișnuită pînă acum în regiunea Iași. Obținerea acestei producții bogate se datorește faptului

că muncitorii de la secția „Scînteia” a gospodăriei agricole de stat Birzești au aplicat la cultivarea orzului toate regulile indicate de știința agrotehnică. (Agerpres)

Combinele au intrat în lanuri

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Pe lanurile unor gospodării agricole de stat din regiunea Galați au apărut, pentru prima dată, combine de fabricație sovietică tip S-4. Deși aceste mașini au sosit abia în cursul acestui an, conduc-

tele gospodăriilor s-au îngrijit din timp de a forma cadre tehnice pentru a le conduce. Acum pe lan, combinerii își trec examenul la „lucrările practice”. Și nu s-ar putea spune că lucrează prost. Vasile Bălănuș din pîrgă recoltează zilnic cîte 15 ha.

cu orz, de pe tarla de 100 ha. a gospodăriei de stat „30 Decembrie”, de pe care scoate în medie cîte 1500 kg. orz la ha. Combinerul Teodor Ștefănescu de la gospodăria de stat Barboși recoltează de asemenea zilnic cîte 10-12 hectare păioase.

Participare activă, nu nepăsare

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Tehnicienii agricoli din raionul Oradea s-au culcat pe lauri unor succese obținute la înămintări. Acum cînd holdele au dat în pîrgă unii tehnicienii agricoli — în loc să își intensifice activitatea — manifestă o totală indolență. Să luăm de pildă secțiunile de care răspunde tov. Gavril Ruja (Copăcel și Tădăș). Aici nu a fost recoltat nici măcar un singur hectar de orz, deși această cultură a dat în pîrgă de cîteva zile. Nici ceilalți agronomi — cum sînt bunăoară cei care răspund de comunele Biharea, Cetariu, Episcopia Bihorului și Roșiori — nu se pot mîndri de fel cu aportul cel- aduce la stringerea la timp și fără pierdere a recoltei. Dovadă stă faptul că nici în aceste comune nu s-a început recol-

tatul, deși mari suprafețe cultivate cu orz pot fi de acum secerate. Nu mai puțin lipsită de importanță este și nepăsarea de care dau dovadă agronomii raionului și în privința muncilor de dezmiriștit, lucrare care de asemenea este rămasă mult în urmă. În această privință este grăitor faptul că deși încă în urmă cu 10 zile recoltează culturile de rapiță a fost terminată, totuși din cele 567 ha. recoltate nu au fost dezmiriștite decît circa 80.

La fel se prezintă situația dezmiriștitului și pe terenurile cultivate cu orz ce au fost recoltate zilele trecute. În comuna Osorheiu bunăoară, din cele 28 ha. de orz recoltate nu s-a dezmiriștit nimic. Tot așa stau lucrurile și în comunele Nojorid, Niuved și Cetariu.

Deoarece ne aflăm la începutul unor muncii agricole de care depinde în mare măsură asigurarea unei recolte bogate, este necesar ca alți comitetul executiv cîți și conducerea secției agricole locale să analizeze cît mai repede activitatea agronomilor de pe teren și să ia măsuri ce se impun împotriva acelor care privesc nepăsare muncile de care răspund.

Tărîni muncitorii, membrii gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole, așteaptă de la agronomi sfaturi și îndrumări cele mai competente, pentru asigurarea succesului deplin al muncilor de seceriș și treieris.

Agronomii raionului pot și trebuie să răspundă acestei justificate încrederi de care se bucură din partea tărînilor muncitorii.

„Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan

Noi colective se alătură inițiativei patriotice pornită din regiunea Stalin



Membrii brigăzii complexe de economii din sala nr. 7 a fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, care au economisit în lunile mai și iunie materiale în valoare de peste 140.000 lei, discută despre noile posibilități care trebuie valorificate pentru dezvoltarea și îmbogățirea realizărilor dobîndite pînă acum.

Colectivul fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din Capitală a sărbătorit ieri după amiază îndeplinirea cu 5 luni și 22 de zile înainte de termen a sarcinilor de producție prevăzute pentru anul cincinalului. Întreprinderea a furnizat în această perioadă 650.000 diferite confecții în plus și a realizat mai mult de 1000 de modele noi de confecții pentru bărbați, femei și copii. Îndeplinirea sarcinilor din planul cincinal înainte de termen se datorează introducerii în fabrică a noi procedee de lucru, perfecționării unor procese tehnologice, care au dus la o creștere a productivității muncii cu 83,4 la sută față de anul premergător cincinalului și la realizări de seamă în reducerea consumului specific de materii prime materiale. Valoarea totală a economiilor realizate în acești ani se ridică la suma de peste 16.300.000 lei.

Ca expresie a hotărîrii de a continua succesele dobîndite pînă acum este răspunsul dat de muncitorii, inginerii și tehnicienii acestei fabrici, la chemarea colectivă a întreprinderilor din regiunea Stalin pentru sprijinirea acumulărilor socialiste. Ei s-au angajat ca pînă la sfîrșitul anului să dea patrii acumulări socialiste peste plan în valoare de 5.328.000 lei din care 2.850.000 lei pînă la 23 August.

(Agerpres)

Răspunsul întreprinderilor timișorene

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Muncitorii, tehnicienii și funcționarii întreprinderilor timișorene au dezbătut pe larg chemarea unor colective — din Orașul Stalin cu privire la desfășurarea unei largi acțiuni pentru a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan. La uzinele „Electro-motor” de pîldă, strungării, turnătorii și ceilalți muncitori s-au angajat să obțină pînă la sfîrșitul anului, prin economisirea materialelor și prin perfecționarea metodelor de muncă, o economie în valoare de 87.000 lei. Pe baza celor 42 măsuri tehnico-organizatorice prevăzute a fi puse în aplicare, întreprinderea „Electro-motor” și-a propus să acumuleze peste plan 127.000 lei.

Angajamentele minerilor de la Aninoasa

PETROȘANI (de la corespondentul nostru). — Minerii de la Aninoasa au răspuns cu entuziasm chemării colectivelor unor întreprinderi industriale din regiunea Stalin, de a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan.

În constăturile de producție ținute pe locul de muncă, pe secție și pe întreaga mină, muncitorii, inginerii și funcționarii minei Aninoasa au analizat cu atenție posibilitățile de mărire continuă a producției de cărbune, de sporire a acumulărilor socialiste. Pe baza posibilităților existente, colectivul minei Aninoasa a hotărît să răspundă chemării pornită din regiunea Stalin, luîndu-și angajamentul să realizeze în anul 1955 o economie de 200.000 lei pînă la 23 August.

Numeroase brigăzi de mini de la această mină și-au luat angajamente a căror îndeplinire asigură traducerea în viață a angajamentului întregului colectiv. Brigadierii Petru Săcăluș, Ioan Hotea, Ilie Palotai, Augustin Gurin, Ioan Hula și alții, s-au angajat să dea pînă la „Ziua Minerului” cîte 500-1.000 tone cărbune peste sarcinile de plan și, tot odată, să realizeze economii însemnate de material lemnos, exploziv, energie, etc.

Discută grupa sindicală

După orele de lucru, la cabinetul tehnic, la turnătorie, la strungărie, în toate atelierelor uzinelor „Matyas Rakosi” din Capitală muncitorii s-au strîns în grupuri. Se lîneau sedințe pe grupe sindicale. Fiecare venise pregătit să-și spună cuvîntul în legătură cu chemarea lansată de unele întreprinderi industriale din regiunea Stalin cu privire la desfășurarea unei largi acțiuni pentru a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan.

Cu o zi în urmă, în întreprindere s-a ținut o sedință de partid deschisă, în cadrul căreia contabilul șef a explicat pe larg muncitorilor însemnătatea sporirii acumulărilor socialiste pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și le-a arătat care sînt principalele căi de urmat pentru realizarea acestui obiectiv. Lămurirea acestor probleme a ajutat desigur la pregătirea sedințelor de grup.

La sedința grupei sindicale nr. 7, strungarii Ion Butuc a citit mai întîi chemarea întreprinderilor din regiunea Stalin. La cu-

mentul ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze 750.000 lei acumulări socialiste peste plan din care 200.000 lei pînă la 23 August.

Numeroase brigăzi de mini de la această mină și-au luat angajamente a căror îndeplinire asigură traducerea în viață a angajamentului întregului colectiv. Brigadierii Petru Săcăluș, Ioan Hotea, Ilie Palotai, Augustin Gurin, Ioan Hula și alții, s-au angajat să dea pînă la „Ziua Minerului” cîte 500-1.000 tone cărbune peste sarcinile de plan și, tot odată, să realizeze economii însemnate de material lemnos, exploziv, energie, etc.

Cînd sedința s-a terminat, muncitorii din grupa sindicală nr. 7 au plecat mulțumiți. Pe baza angajamentelor lor și ale celorlalți muncitori, uzinele „Matyas Rakosi”, urmînd exemplul colectivelor întreprinderilor din regiunea Stalin, își vor lua un angajament de seamă.

Pentru 30.000.000 lei acumulări peste plan

ORAȘUL STALIN. Constructorii de la uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin au pornit hotărîți la lucru pentru realizarea angajamentului pe care l-au luat de a da patriei, pînă la sfîrșitul anului, acumulări socialiste peste plan în valoare de 30.000.000 lei. Pentru realizarea angajamentului ei își îndreaptă atenția spre descoperirea de noi resurse de sporire a producției și productivității muncii. În sectorul rulmenți, prin reducerea consumului de metal la forfecarea benzilor de tablă pentru carcase, muncitorii au reușit să realizeze în numai două zile economii în valoare de 8.469 lei. Membrii grupe 1-2-a din brigada complexă „Gh. Gheorghiu-Dej” din același sector au economisit în același timp materiale și materii prime în valoare de

7.362 lei. O contribuție însemnată la realizarea angajamentului lăsat a adus și ing. Nicolae Adam de la sectorul 540, care a modificat tehnologia la operația de frezare a capetelor de la geanta roții autocamionului. Prin această modificare se va realiza o economie de 25.935 lei.

În cele cîteva zile de cînd a fost lansată chemarea colectivelor întreprinderilor din regiunea Stalin, la cabinetul tehnic al uzinelor „Steagul Roșu” au fost înregistrate 4 propuneri de inovații. Printre acestea sînt numărate și cea făcută de Nicolae Zota s. Nicolae Bălăruș care au propus turnarea butucului din fată fără maselote. Apoi, din- duse propunerea, turnătorii au realizat la primele 22 de piese turnate o economie de metal de 300 kg.

(Agerpres)

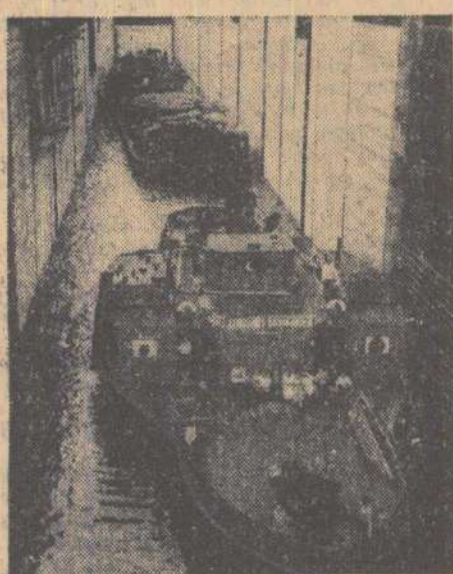
ACTUALITĂȚI DIN U. R. S. S.

Comanda de la distanță a hidrocentralelor

De curînd s-a terminat instalarea aparaturii de telecomandă la hidrocentralele nr. 4 și nr. 6 ale cascadei de la Nijne-Bozsol din Uzbekistan. În prezent, aici se desfășoară lucrările de montare a utilajului. La celelalte hidrocentrale, dispozitivele telecomandă și aparatele automate au fost instalate înainte.

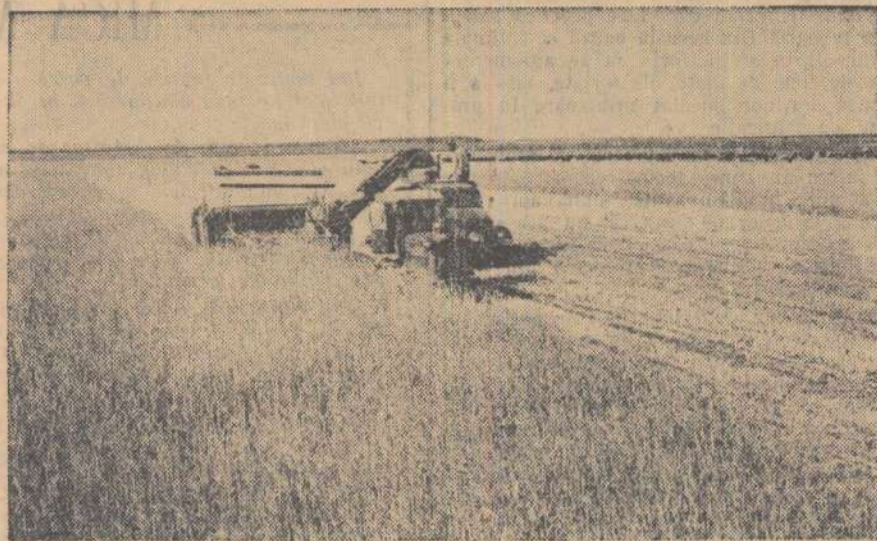
Astfel, toate hidrocentralele din sistemul energetic al Uzbekistanului sînt comandate de la distanță. La aceste hidrocentrale lipsește cu desăvîrșire personalul de serviciu.

Ecluza de la Kahovka



Recent a început navigația vaselor prin ecluza de la Kahovka. În clișeu: Prîmul convoi de vase trece prin noua ecluză.

SECERIȘUL ÎN ȚINUTUL KRASNODAR



Colhozul „Budionii” din ținutul Krasnodar a obținut succese frumoase în dezvoltarea creșterii vîilor. Pentru realizări sale, el a primit dreptul de a participa anul acesta la Expoziția Agricolă Unională. Temelia succeseelor acestui colhoz o constituie baza sa furajeră. În acest an, colhozul a însemnat cu furaje o suprafață de peste 3.500 hectare.

În clișeu: Secerișul secerii pentru siloz în colhozul „Budionii”.

Aparatul „R. U. M.-5”

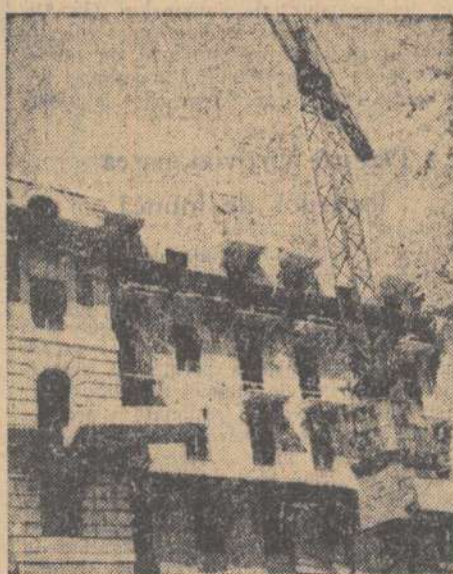
Colectivul uzinei „R. U. M.-5” din Capitală a instalat în laboratorul de cercetări un aparat de tip „R. U. M.-5” pentru a studia procesul de producție a curentului de înaltă tensiune. Acest aparat este destinat observărilor roentgenologice complicate, observărilor care se fac în instituțiile de cercetări științifice și în clinici.

Aparatul este automatizat la maximum, ceea ce ușurează considerabil manipularea lui și îmbunătățește calitatea

Extracția cărbunelui cu ajutorul apei

Conform hotărîrii Ministerului Industriei Cărbunelui al U.R.S.S., în Kuzbas urmează ca în șase mine carbonifere, cărbunele să fie extras cu ajutorul apei. Fiecare mină va avea o capacitate de producție decca. 2.000 tone cărbune pe zi. În prezent în Kuzbas funcționează două mine în care toate procesele, începînd cu tăierea cărbunelui cu ajutorul hidromonitoarelor și pînă la transportarea lui la suprafață cu ajutorul unor puternice instalații de aspirație, se efectuează cu ajutorul apei. Practica a dovedit marea randament al metodei hidrolice de extracție a cărbunelui.

Case din piese prefabricate



Pe și ce trece la o tot mai mare amploare întrebunțarea pieselor prefabricate din beton armat la construcții. În clișeu: Pe un șantier de construcții din Moscova.

PENTRU ÎMBUNĂȚĂȚIREA CONTINUĂ A MUNCII SFATURILOR POPULARE COMUNALE

Mai multă grijă față de comitetele de inițiativă pentru formarea de gospodării colective și întovărășiri agricole

În 1953, în comuna Ursad, din raionul Beiuș, a luat ființă un comitet de inițiativă în care au intrat cinci tineri muncitori din sat, ca de pildă, candidatul de partid Ion Drăgoș, activistul C.S.C. Gheorghe Igaș, și alții. Oamenii au început încă din primele zile să lucreze în comună, pentru a-și convinge pe țărani muncitori din Ursad să-și pună la un loc pământul, viecele și unelele de muncă și să formeze o gospodărie colectivă. La început muncă le-a fost destul de rodnică. Au reușit să prelucereze mai multe ori în fața obștii stăutului model și să convingă 14 oameni să facă cereri de intrare în colectiv. Dar la un moment dat lucrurile au luat o înfățișare proastă. Chibaburi ca Toader Șterdan, Lazăr Pele și alții au început să urletească împotriva formării colectivelor. Comitetul de inițiativă n-a știut cum să combată svornurile mincinoase, cum să le dea mâine, într-un cuvânt, cum să dea o planușă chibaburilor. Ba unii oameni și-au retras cererile și astfel acțiunea s-a oprit pe loc. Doi ani s-au scurs de atunci. În acest timp, comitetul de inițiativă s-a străduit mereu să reia muncă în comună. Dacă a văzut că nu se ajunge la o înțelegere pentru formarea unei întovărășiri agricole, dar totuși cererile nu s-au fost zadărite. Mai mult de 4-5 tineri nu s-au mai putut stringe. Aceștia, pe scurt istoria muncii comitetului de inițiativă din Ursad.

Pentru ce n-a reușit comitetul de inițiativă din Ursad? Care s-a fi cauza ca muncă n-a fost în comună de succes?

Cauza nu e greu de aflat. Totul vine de acolo că comitetul de inițiativă de la Ursad n-a fost ajutat cum se cuvine în muncă de către comitetul executiv al statului popular raional Beiuș, și de către cel comunal. După o perioadă destul de lungă, în care nimeni nu s-a interesat de soarta lui, comitetul de inițiativă a primit vizita lui Gheorghe Ilina, un activist de la secția de învățământ pe care comitetul executiv raional l-a trimis să-l ajute. În primul moment, oamenii le-au părut bine. Dar după aceea s-au intristat cu toții. „Ajutorul” pe care îl înțelesă să-l dea cel veni în acest scop în comună s-a dovedit nu numai neajutor ci și greșit, contrar liniei partidului.

Alergând după succese ieftine, Ilina folosea adesea în discuțiile cu oamenii un ton ridicat sau insinuant. Așa a vorbit bună-

Pe marginea lipsurilor din raionul Beiuș

cară cu Ion Pele. Și nu-i singurul exemplu. Alții l-au înțeles să facă promisiuni. Lui Gheorghe Prada, de pildă, i-a spus deschis că dacă va face cerere va avea înțelegere la marșurile de la cooperativă. Metodele demagogice folosite ducând în ultimă instanță la încălcarea principiului liberului consimțământ. De altfel „mădolele” acestea n-au dat și nu puteau da nici un rezultat practic.

Trinitatea lui Ilina la Ursad a fost singura acțiune — și am văzut ce a urmat — în repulsa de comitetul executiv raional „în sprijinul” comitetului de inițiativă din Ursad.

Comitetul executiv raional putea să-l ajute să organizeze vizite ale țăranelor muncitori din Ursad la unitățile socialiste din Beiuș sau din alte raioane. Oamenii ar fi avut astfel puțină șansă să se convingă singuri de avantajele muncii în colectiv. De asemenea, se puteau trimite la Ursad brigăzi de agitație formate din activiști sau chiar din membri ai unor gospodării colective sau întovărășiri. Dar nimic din toate acestea nu s-a întâmplat.

Urmează exemplul comitetului executiv raional, comitetul executiv al statului popular din comuna Ursad a lipsit și el la rândul lui comitetul de inițiativă de un ajutor efectiv, concret. Comitetul executiv comunal n-a organizat în circumscripțiile electorale constatarea depunătorilor cu cetățenii pe problema transformării socialiste a agriculturii deși avea puțină șansă să facă. Mai mult, comitetul executiv al statului popular comunal n-a încercat să ducă muncă de lămurire printre deputați să facă cereri pentru a fi exemplu. E limpede așa dar că, lipsit multă vreme de orice ajutor din partea organelor locale ale puterii de stat, „ajutorul” apoi comitetului de inițiativă de la Ursad nu putea să aibă succes în muncă ce o ducea pentru formarea unei unități socialiste.

Faptele relatate mai sus n-au apărut întâmplător în muncă de către organe locale ale puterii de stat din raionul Beiuș. De mai mult timp comitetul executiv raional Beiuș are în fruntea sa pe Traian Cernău, un om care s-a dovedit nedemn pentru in-

crederea de a fi fost acordată când a fost ales deputat și necorespunzător pentru muncă de mare răspundere ce o deține în aparatul de stat local. El lipsește de la serviciu cu săptămânile, umbra în stare de ebrietate, nu și îndeplinește nici una din îndatoririle sale. Populul să prezidească la o comportare nedemnă a creat la Beiuș un climat favorabil pentru tot felul de lipsuri. Acestea se manifestă în muncă comitetului executiv raional în care la rândul său se află în muncă un comitet executiv comunal. Pe un astfel de teren a apărut și indiferența față de comitetele de inițiativă, lipsa de grijă, concepția greșită, nepartinitică, față de muncă de atragere a țăranelor muncitori pe lângă socialismul, toate acestea mascate prin pălăvrăgala despre așa zisele „condiții specifice”. E suficient să arătam bunăoară că de felul cum trebuie îndrumat și ajutat comitetul de inițiativă de la Ursad a avut sarcina să se ocupe locmai președintele Traian Cernău.

Situația asta nu mai poate dăinui. În raionul Beiuș se cere intensificarea muncii pentru transformarea socialiste a agriculturii. Esențial în această direcție este ajutorul ce trebuie să-l dea organele locale ale puterii de stat comitetelor de inițiativă create în sate și comune în vederea formării de gospodării colective și de întovărășiri agricole în rândul cărora se numără și cel din Ursad. Trebuie evitate greșelile din trecut și trasi la răspundere cei ce le-au făcut. Ajutorul respectiv trebuie să fie în deplină conformitate cu linia partidului, să respecte cu simțime principiul liberului consimțământ. Oamenii trebuie ajutați să se convingă singuri de avantajele muncii în comun și aceasta se poate realiza prin organizarea de vizite la unitățile socialiste frumuse, prin popularizarea în rândul oamenilor a realizărilor colhozurilor sovietice și prin alte asemenea acțiuni. În actuala lui componență însă, comitetul executiv raional Beiuș nu va putea îndeplini nici muncă și nici pe cea a organelor în subordine, nu va putea să facă o cotitură în muncă de sprijinire a construirii socialismului la sate. De aceea, schimbarea lui Traian Cernău se impune ca o necesitate de prim ordin. Comitetul executiv raional Beiuș nu trebuie să mai înlăzice cu această măsură.

ION PAVELESCU
și ALEX. KISS

correspondenți „România liberă”
în regiunea Oradea

Cum am muncit pentru îndeplinirea planului de colectare

În comuna Moroieni, țărani muncitori s-au îndelincenat cu creșterea animalelor, care aduc gospodăriilor mari venituri. La noi s-a făcut foarte multă contractare cu statul pentru creșterea și îngrijirea animalelor și contracte pentru vânzarea produselor animale.

Înainte de toate acestea însă, locuitorii comunei noastre au înțeles să-și achite cotele către stat.

Nu a fost ușor să-i facem pe toți să înțeleagă importanța colectării. Am căutat să lămurim țărani muncitori atât prin conferințe ce s-au ținut cu regularitate la caminul cultural, cât și în adunările obștești și în cadrul circumscripțiilor electorale. Mai erau însă unii care ne declarau toate animalele, pentru care trebuiau să dea cote. De aceea, în baza experienței de anul trecut, am înțeles să începem acțiunea prin organizarea unei recensămînt exact. Odată făcut, acest recensămînt a oclindit o creștere însemnată a numărului de animale, față de anul 1954. Am sprijinit apoi acțiunea de întocmire a unei documentații bune ca bază a impunerii.

Era clar însă că succesul acțiunii de colectare depinde de felul cum se vor face impunerile. De aceea, în primele luni ale anului cînd s-a pornit această acțiune, co-

mitetului executiv a mobilizat toți deputații, comisia de femei și comitetele de cetățeni din circumscripțiile electorale pentru a îndemna cetățenii să vină la stat pentru ca — în fața lor și pe baza celor declarate de ei — să li se stabilească cotele de către organele în drept și să li se înmîneze carnețele de pre-dare a cotelor. Aceasta a fost cea mai grea problemă. Odată cotele stabilite, împreună cu producătorii, muncă pentru îndeplinirea planului de colectare avea o bază organizatorică asigurată. Totuși comitetul executiv nu a slăbit deloc muncă în acest sector. Am continuat să ducem muncă de lămurire în circumscripțiile electorale, arătînd cetățenilor că de felul cum vor da cotele depinde aprovizionarea cu lapte și carne a sanatorului T.B.C. Moroieni, a altor centrale, a I.F.E.T. Moroieni, și a hotelului și întreprinderi. De asemenea am folosit din plin exemplul personal al deputaților, care în frunte cu Steliana P. Buzza, Maria Colocaru, Maria Bet, Vasile Andriș, Constantin Giscan și alții și-au achitat cotele pe întregul an. Am stimulat astfel circumscripțiile, cât și producătorii frunții în predarea cotelor prin afișarea unor tablă de evidențiere și prin panouri așezate la loc de cinste în centrul comunei.

În momentul de față toți producătorii din comuna noastră și-au predat cotele, iar planul nostru pe semestrul I l-am depă-

șit cu 13 la sută. La lapte de vacă, cu 36 la sută la carne de porc, iar la carne de vîră și lînă planul este îndeplinit. Prin organiza-toria mai multor sîme cooperatiste, în care sînt cuprinse marea majoritate a oilor din comunită, planul de colectare la lapte de oaie pe întregul an este depășit cu aproape 100 kg. În același timp, se desfășoară și achizi-țiile, unde am obținut de asemenea frumoase succese.

Se înțelege că în muncă noastră am avut și anumite greutăți pe care a trebuit să le învingem. Așa de pildă, un grup de șase chibaburi printre care Angheliescu, Gh. Haralambie, Eugenia Mărculeșcu și alții au început de la o vreme să aducă la cotă un lapte slab, cu un procent de numai 1,2 și chiar 1 la sută grăsimi. Cercetările noastre au stabilit că e vorba de o acțiune dărmătoare, ceea ce ne-a făcut să le întocmim acte de dare în judecată. După aceasta, chibaburii au început să ducă la centrul de colectare lapte bun.

Aceasta este, pe scurt, experiența noastră în problema colectării de carne și lapte. Ne vom strădui să o îmbogățim pentru a obține succese și mai mari.

HARALAMBIE POPA

președintele comitetului executiv
al statului popular comunal Moroieni,
raionul Pucioasa

Toată atenția aprovizionării tehnic-materiale a întreprinderilor

Pe marginea unor constatări de la uzinele de vagoane „Gh. Dimitrov” — Afad

În „asași”, la nefolosirea întregii capacitați de producție.

Care sînt cauzele care provoacă o asemenea stare de lucruri? Principala cauză rezidă în faptul că unele contracte economice, și nu puține, încheiate între diferite întreprinderi furnizoare de materii prime și materiale și uzinele „Gh. Dimitrov” au început să devină simple petice de hîrtie. De sigur, conducătorii acestor întreprinderi furnizoare nu consideră nici pe departe contractele economice încheiate niste acte formale. Faptele însă care se desprind din celelalte fapte sunt respectate aceste contracte dovedesc că este vorba totuși de o nesocotire a prevederilor prevăzute în aceste documente de stat. Să luăm de pildă contractul nr. 34011 încheiat cu combinatul metalurgic din Reșița. Din cantitatea de țagă prevăzută a fi livrată nu a intrat în față decît circa 25 la sută. O situație asemănătoare prezintă și alte contracte încheiate cu combinatul din Reșița. Nerespectarea prevederilor contractului nr. 30012 de pildă, a atras după sine mari întârzieri în pregătirea fabricației provocîndu-se ulterior o perioadă de muncă în „asași” pentru recuperarea timpului pierdut.

Pe o poziție asemănătoare se află și unele contracte economice încheiate cu uzinele metalurgice „Unirea” din Cluj pentru care contractul nr. 6.002 din 11 ianuarie a devenit o simplă formalitate. Lipsa de piese din fontă maleabilă — care trebuiau livrate pe baza acestor contract — a periclitat în mod direct în cursul lunii mai îndeplinirea planului la vagoanele de marfă. Și dacă planul a fost totuși îndeplinit acest lucru nu se datorase schimbării de atitudine a uzinelor „Unirea” ci ajutorului primit din partea uzinelor „23 August” din București.

Mari greutăți întâmpină uzinele „Gh. Dimitrov” și în aprovizionarea cu material lemnos. Truștii Industrializări Lemnului din Cluj nu a livrat decît 20 m.c. rășinoase din repartizația inițială de 250 m.c. planificată pe trimestrul II.

Din păcate și Direcția de Aprovizionare și Deservire din Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini a rămas indiferentă în fața greutăților în-

timpinate din uzine „Gh. Dimitrov”. Pentru trimestrul III uzina nu a primit la timp din partea acestei direcții repartiziile necesare pentru o serie de materiale de bază, deși aceste repartiziile erau necesare pentru a se putea lansa comenzi și încheia contracte cu întreprinderi furnizoare. Numai între 1 și 13 iunie serviciul de aprovizionare al uzinei a făcut circa 30 m.c. urgen-tări de repartizi, dintre care cele mai multe sînt formate de telegrame. Direcția de Aprovizionare și Deservire din minister nu a dat curs încă acestor urgențări și nici măcar nu a răspuns într-un fel sau altul. Această direcție își revine sarcina să ia toate măsurile necesare să îndeplinească urgent aprovizionarea tehnic-materiale a uzinelor „Gh. Dimitrov”, făcînd în așa fel ca fiecare colectiv de muncă să simtă răspunderea nu numai pentru îndeplinirea planului în propria întreprindere ci și în aceea pe care le deserveste.

Despre aprovizionarea locurilor de muncă

Pentru a asigura o bună desfășurare a procesului de producție și pentru a suplini într-o oarecare măsură greutățile întâmpinate din partea întreprinderilor furnizoare, conducătorii uzinelor „Gh. Dimitrov” avea datoria să îndeplinească permanent aprovizionarea locurilor de muncă, să asigure repartizarea operativă și rațională a producției determinate spre celelalte secții. Pentru aceasta au fost luate o serie de măsuri, parte din ele fiind traduse în viață. În fiecare secție a uzinelor există un dispecer care are sarcina să se ocupe de aprovizionarea locurilor de muncă, să facă legătura cu celelalte secții de la care trebuie să primească sau la care trebuie să trimită materiale, piese subansamblate, etc. Acest dispecer face aprovizionarea conform programului de lucru al secției, program care cuprinde în amănunțime tot ce trebuie lucrat și termenele la care trebuie făcută livrarea către secția imediat următoare.

Nu în toate secțiile uzinei însă dispecerul

Cititorii ne sesizează



Vizionarea unui film la cinematograful „Maxim Gorki” din orașul Turda cere foarte multă răbdare din partea spectatorului — ne scrie cititorul nostru M. Ștefănescu. Proiecția filmului se întrerupe foarte des. Apoi sînt momente cînd deși muzica și dialogul continuă să se audă, imaginea dispare de pe ecran. Toate acestea fac ca acțiunea să nu aibă continuitate.

Modul defectuos în care sînt prezentate filmele la cinematograful amintit este cunoscut responsabilului cinematografului. Se pare însă că se complăce în această situație din moment ce nu procedează la înlăturarea ei.

Întreprinderea Regională Cinematografică Cluj trebuie să se intereseze de îndată de acest lucru.

Avînd nevoie de un cuțit de deschis cutii de conserve, am intrat zilele trecute la unitatea nr. 50 Fermetă și mi-am cumpărat unul. Ajuns acasă, am încercat să deschid o cutie de vinete în bulion. Spun „am încercat”, deoarece cu toată străduința mea n-am izbutit nici să introduc cuțitul în tablă. M-am înnapoiat la magazin cerînd să mi se schimbe cuțitul, dorință pe care tovarășul pazîtor mi-a îndeplinit-o îndată.

Cu acest al doilea cuțit am reușit să tai aproximativ 10 cm. din capacul cutiei. Restul l-am desfășurat cu un cuțit obișnuit, deoarece cel special se stricăse.

Dorința mea — încheie scrisoarea sa cititorul C. Vornicu din București — este ca atelierul mecanic „Halmos” din Timișoara care a fabricat aceste cuțite să afle că sînt proaste și dacă într-adevăr tovarășii de acolo sînt hotărîți să facă cuțite pentru deschis cutiile de conserve, apoi să le facă cum trebuie, ca omul să le poată folosi.



Cititorul Constantin Cucu ne scrie că în urmă cu cîteva ani pe bulevardul Ion Sulea din Capitală, la numărul 114, a început construirea unei clădiri care urma să servească drept școală pentru copiii cetățenilor din cartier.

Lucrările au mers într-un ritm foarte rapid și în cîteva luni a fost construit parterul, fiind instalate apoi ferestrele, ușile, geamurile. Dar într-o bună zi construcția au dispărut lăsînd clădirea în părăsire. De atunci pereții sînt măcinați continuu de intemperii, parte din uși au început să dispară, la fel și geamurile. Se mai continuă lucrarea sau nu? Iată o întrebare căreia statul popular rațional Tudor Vladimirescu poate și trebuie să-i dea răspunsul cuvenit.

Isi duc la îndeplinire în bune condiții aceste sarcini fără de care nu se poate vorbi de o bună organizare a procesului de producție și a muncii. În secția forjă de pildă, problemele aprovizionării sînt luate pe seama unui fabrician care face practică sau a unui maistru. Din această cauză se întâmplă ca uneori în secția forjă să se aglomereze sute de tone de materiale forjate, fără a fi trimise secțiilor imediat următoare în procesul de fabricație.

Nu este mai puțin adevărat că transportul intern al uzinei, totmai cel care trebuie să asigure în permanență buna aprovizionare a locurilor de muncă, nu poate face față necesităților. Electrocarule, de pildă, nu funcționează decît în schimbul I din lipsa de acumulatori.

Toate aceste deficiențe în transportul intern au efecte dăunătoare în muncă diferitele secții ale uzinei, provocînd strângeri în producție. În secția vagonaj de pildă, secție de bază a uzinelor „Gh. Dimitrov”, muncitorii sînt nevoiți să piardă ore prețioase de lucru pentru a aduce materialele necesare. În această secție nu este asigurat un bun transport nici cu ajutorul macaralelor, personalul de deservire a macaralelor lucrînd numai în schimbul I. Din această cauză nu toate mașinile sînt folosite la înțelegerea lor exploatată, timpul de lucru nu este pe deplin utilizat. Muncitorii de la mașinile de gaură de pildă, pierd într-o singură zi cu problemele de transport aproape tot altfel ore cîte ar fi necesare pentru efectuarea operațiilor de gaură a pieselor care intră în componența unui vagon.

Face de amplasare tot mai mare care o capătă în întreaga țară acțiunea patriotică pornită de un grup de întreprinderi din regiunea Stalin sub lozina „Să dam patriei cît mai multe acumulatori socialiste peste plan!”, acțiune în alara căreia nu pot rămîne uzinele „Gh. Dimitrov”, îndeplinirea continuă a aprovizionării întreprinderii și a fiecărui loc de muncă în parte cu toate cele necesare capătă o însemnată primordială.

Ținînd seama de această stare de lucruri conducerea uzinelor „Gh. Dimitrov” trebuie să depună eforturi susținute pentru organizarea unui teinetic transport intern, pentru asigurarea aprovizionării ritmice a tuturor locurilor de muncă. De rezolvarea în bune condiții a acestor probleme acute pentru uzină, depinde în mod direct soarta planului de producție.

FR. KLINGER

ÎN CINSTEA FESTIVALULUI



De curînd la fabrica „Bela Breiner” din Capitală a început să se producă noi sortimente de tricotate în cîntea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. Alături de costume sport, bluze, cîț și costumele pentru copii, necesită fire de calitate tot mai bune. Drept urmare, în secția urzită a fabricii muncitorii acordă o atenție sporită preparării firelor.

În clișee: Tineretele Margareta Miu și Ioana Boștină din secția urzită izbutesc ca odată cu zecile de kilograme de fire ce le dau peste plan să îmbunătățească continuu și calitatea firului.

Foto: MIHAI POPESCU

DOUĂ COPIILĂRII

Totul s-a petrecut cu mulți ani în urmă, în vremea copilăriei mele, într-un orașel de sub munte.

În mahalaua unde am copilărit nu găseai niciodată un copil sîtul sau îmbrăcat mai acătări. Era mizerie neagră. Dar — printre acești copii băuți de vinuri, îmbrăcați ca răgnoși în haine bizare — aparîți comice și tragice în același timp — erau vreo șase irăți de la două mame, mai săraci decît toți. Li se spunea „copiii lui Morencu”.

Nu mai copiii mahalalei îi chemau pe nume: Maria, Veta, Vasile... Locuiau cu toții într-o cocioabă făcută din niște leș și lut, pe un maidan. Tatăl era dulgher. Avea o lădiță cu scule pe care o purta în spate. Cînd era acasă, lădița făcea parte din mobilierul obișnuit, mobilier ce nu izbutea să acopere nevoile celor opt suflete adăpostite aici. Vreau să mă opresc asupra unei singure „mobile” din cele patru, care formau „averea mobilă” a familiei Morencu, neinteresantă chiar pentru percepător și polițist veniți după dări: masa. Era scundă, cu trei picioare, veche, afumată. Stătea proptită lângă sobă și cînd venea vremea prînzului era pusă în mijlocul casei și împrejmuată cu butucii ce înleau loc de scaune.

Plinea nu se odihnea pe ea decît cîteva zile pe an. Turla de porumb și mămăliga erau pline de toate zilele. Iarna — fașnea și varza, vara — borșul de stîr și chisălită, acestea erau „bunătățile” care hrăneau pe cei șase copii lămași. Dar la masa asta găsea loc orice ființă al mahalalei. Mama familiei — o femeie voinică, dar înfrîmă de-o mină — te poftea pe un butuc, îți pune în mînă o lingură de lemn și te îndemna să iei parte la prînzul sau cîna niciodată în destulă. Și totuși masa te îndemna la ceva: cu bunătate și semnată.

Așa treceau iernile, verile, pentru copiii lui Morencu. Niciodată o haină nouă nu lea îmbrăcat trupul. Niciodată o jucărie sau zahărică nu le-au luminat copilăria. Nevoile, bolile, însă i-au încercat greu. Unul s-a prăpădit, altul a bolit ani.

Nu s-a amintit fugare, trezite de o faptă sau o imagine a copilăriei de azi. E un tablou ce mă urmărește pretutindeni pe drumurile unde mă întîmpin copiii jucîndu-se în parcuri, vegheții de educație, creșe lămuinoase cu perdele albe, vitrine cu jucării, bucatării strălucitoare — ca niște laboratoare — din căminele de zi.

Azi sînt vechi cîteva case și cămine. Așa cum odinioară am fost poartă cu copiii lui Morencu. Și în loc de șase vecini am găsit zece. Unii vin cu mașina, alții cu cărucioarele. Și-i urmăresc mereu cînd trec

În grupuri spre parcuri, în șorilele albastre, cu șoșete albe.

Pe strada Viitor și creșă de cartier. E o clădire mare, cu ferestre înalte și turn. Dimineala, în curte, cu greu te poți strecura printre cărucioare. Sus, în camere albe, cu dușuri albastre, pălucuri verzi și măști sciltoare de curățenie, trăiesc vecinii mei. Mulți nu știu decît să ridă sau să-și supă degetul mare, alții abia pot împinge o roabă sau mînu cuburi colorate. Dar toți se bucură de încălzirea electrică case mari, pline mereu de primăvară. Femei în alb, surori cu coștă sau păr cărunt, le veghează somnul, joaca, hrana.

Acel își petrec o parte din zi patruzeci și patru de ore. Părinții sînt la lucru. Unii sînt soferi, alții muncitori la I.C.A.S., sau funcționari. Multe mame au trei-patru copii, multe sînt femei simple, ca Ioana lui Morencu. Mama fraților Manole — doi copii crescuți în creșă — e îngrijitoare la Truștii Alimentației Publice I.M.C. Felita cea mare — Maria — a ajuns la mîna vîrsta pentru cămin și a trecut alături. În creșă a rămas Vasile cel mic, un băiețel de patru luni. Felicia, mama sa mîndrește cu faptul că copiii n-au fost bolnavi, că felita cu păr blond și obraz de căisă, e voinică și sănătoasă. „Copiii Manole” spun surorile de la creșă, așa cum mahalaua spunea „copiii Morencu”. Dar de la maldanele unde trăiau leolaltă copiii ei cîinii, pînă la viața Marii Manole și a fraților ei Vasile, caiea e urmărit.

Am văzut case albe, bătute de valurile Mării Negre, am văzut vile cu acoperișuri lăguitate, semeltele laolaltă cu piscurile Carpaților. Toate erau ale copilor, ale altor Marii cu zuluși aurii, ale altor copii Manole. M-am încredințat, pe drumuri de fier, cu trenuri ale copilor, am văzut pe ape plătind vapoare cu călători mărui.

Pe dulăpoarele creșei din strada Viitor, sînt lipite poze de animale, păsări, mașini, personaje din poveștile scrise de vecinii mei. Cîta vîră, cît farmec, pot avea pentru acești omuleți curioși și neastîmpărați, acee povești în imagini! Aceasta e copilăria, lumea unde pot trăi în liniște și basmele și copiii.

Pentru copiii Morencu idealul era pline pe săturate. Pentru copiii noștri idealul e alt de cuprînzător, alt de bogat, că doar lumea cu toate minunățiile ei li pot umple.

Tocmai pentru viața asta nouă, pentru viitorul din ce în ce mai luminos al copilor, al lumii, s-au strîns acum mamele în congrese, afirmîndu-și cu hotărîre voința de a lupta împotriva războiului, pentru apărarea păcii, a vieții care așa de minunată se elădește sub ochii noștri.

OLGA ILIEȘ

MICA MECANIZARE

Îmi amintesc faptele de parcă s-ar fi întîmplat ieri sau alaltăieri și nu înainte cu cinci ani...

„Sirena fabricii de cherestea de la Sovata a sîrnat îndelung. Gaterile s-au oprit, zgometul strident al circulelor a mîșcat, la fel ca și „heel-ruup”-ul scadalat al fapinarilor care lucrau în numeroase echipe razele pe întinderea imensă a depozitului de busteni.

Una din echipe, după ce fiecare om își înfipse făpina într-un buștean, se strîns la un loc. Fapinarul au început să mînce, tăcuți, cum e felul oamenilor de la pădure.

Pe la mijlocul prînzului se așeză lîngă ei unul din mecanici fabricii, care hrăzarea o revistă ilustrată.

— Hm, da, asta zic și eu uzînd... — mormăi cu gura plină, noul sosit. Fapinarul se uită la el, apoi la revistă. Mecanicul le arată o poză mare cu două pagini de revistă — fotografia unei uzine automate.

— La fier merge — spuse unul din fapinari, făcînd un semn obosit cu mîna. La lemn pînă lumea tot cu mina o să lucreze... și cu asta... — arătă el spre țepinele înfipse în șir în bușteanul de alături.

Mecanicul zîmbi: — Dar duminecă crezi că pînă-l lumea or fi nevoiți sute de fapinari să lucreze în depozitul de busteni? Uite, fac prînzul și duminecă ca peste cinci ani nici zece oameni n-or mai trebui aici, unde lucrați acum o sută...

— Și cum asta? — făcu omul, nevrînd să se lase mai prejos. — Cum! Păi cu mecanizarea... Sueratul sirenei întrerupse convorbirea de atunci...

„Deundă am văzut din nou fabrica de cherestea de la Sovata. Depozitul de busteni era plin de trunchiuri groase. Într-o parte busteni de fag, într-alta de brad și molif. Depozitul mai mare, oameni puțini! Numai la rampa de descărcare

am zărit o echipă de fapinari. Dar și a. cestia doar „dirijau” bustenii. Li ridica un troliu cu ogoane solide, înfășură pe tamburul troliului de un motor puternic.

În colo depozitului era fîșit cu o rețea de sine, uluci cu rulmenți, canale și plăci rotative pe care circulau într-o ture nesfîrșit, îmbîntzitele trunchiuri uriașe.

Sirena lăsa șuieră prelung. În drumul spre hala de gateri înfîșose o figură zănosculă. E același mecanic care înainte cu cinci ani admira uzina automată din revistă ilustrată.

— Ei, alți obștigat partiu? — Îi întrebă, și-i adău aminte de discuția aceea cu fapinari.

— Își reamîntesc repede.

— Am cîștigat mai mult decît partii! mi-a răspuns Ianos Domocos, mecanicul. Și-mi povestii că fabrica o dat și luna trecută cu 40 la sută mai multă cherestea decît prevedea planul, că au redus cu 18 la sută prețul de cost, că producția de busteni a crescut cu 39 la sută. Mai mîndru era pentru faptul că la fondul de salariu au economisit anul acesta peste 70.000 lei.

— Și, știi pe ce cale, tovarășe? — Pe calea mecanizării... Asta-i mica mecanizare...

Însufîndu-l am ajuns la cîntea. La o masă găsea o altă vechă cunoștință, Ianos Domokos mi se adresa:

— Îl recunoști? E fapinarul acela care a vrut să facă prînzul cu mine. Acum e lăduș. Clitof din echipa lui sînt circulați, al

Spre Varșovia—orașul Festivalului



CONSTANȚA — (de la trimiterea noastră) — Portul Constanța a cunoscut miercuri dimineață o animație neobișnuită. Sute de tineri, cu brațele încrucișate cu flori, purtând steagurile U.I.S. și F.M.T.D., au venit să întâmpine vaporul „Liberateea”.

Cu el soseau soli tineretului din Orientul apropiat, care trec printr-o perioadă de război, și care au astăzi alături de Statele Unite și Europa și Asia — este greu să spui că ar fi azi mai slabă ca înainte. Atunci pe ce se bazează politica acestor „capete tari” când vorbesc de slăbiciunea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară? Cercetând presa lor vezi că această politică se bazează, închipuiți-vă, pe diferitele discursuri și articole critice îndreptate spre lichidarea unor dintre lipsurile care dau naștere la aceste țări. Se critică în presa noastră anumite lipsuri din agricultura țării noastre, „Vocea Americii” trimitează despre falimentul agriculturii în R.P.R. Se constată unele deficiențe în industria U.R.S.S., ziare ca „Le Monde” mai sus își ametea cititorii cu palare despre prăbușirea planului cincinal sovietic.

La noi, critica și autocritica sînt în mare cînstă. Fără ele nici n-ar putea exista un regim socialist. Asta însă nu este o dovadă de slăbiciune ci dimpotrivă de țară a noastră. Fără ajutorul criticii și autocriticii noi n-am putea înlătura deficiențele și n-am putea atinge un asemenea ritm de creștere al economiei naționale nemiintuit în istorie. Noi nu ne ascundem lipsurile, și își clădesc castele în Spania cei care au îndrăznit să facă iluzii despre slăbiciunea țării noastre. Dacă s-ar aduna criticele apărute în U.R.S.S. numai în presa, de la revoluția din Octombrie și pînă astăzi, s-ar putea scrie tomuri care să formeze biblioteci, dar Uniunea Sovietică produce astăzi de 35 ori mai multe produse industriale ca acum patru decenii, și cei care, amăgiți de așa zisa slăbiciune a U.R.S.S., au încercat să se atingă de U.R.S.S. au fost nevoiți să constate că îmbucătura nu era pe mărimea botului lor.

„Trebuie spus că aceste cercuri agresive judecă situația Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară după el. Aceste cercuri gîndesc că dacă ele sînt nevoite să facă unii concesii opiniei publice din cauza puternicilor presiunii a maselor, sau din cauza slăbiciunii pozițiilor economice amenințate de crize, atîtundea conciliantă a țărilor socialiste ar avea cumva un mobil asemănător.

Cei ce nutresc asemenea gînduri se înșală singuri. Cu Uniunea Sovietică și în general cu orice țară socialistă nu se poate trata „de pe poziții de forță” ci numai de la egal la egal. De altfel acest lucru este înțeles de oamenii realiști din țările occidentale care combat ideile acestora care mizează pe așa zisa „slăbiciune crescîndă” a țării noastre și se declară pentru tratative sincere, pentru destinderea situației internaționale. Asemenea glasuși se aud din ce în ce mai des în cercurile cele mai largi ale opiniei publice. Astfel, ziarul „Frankfurter Allgemeine Zeitung” scrie: „nimic nu dovedește că Rusia viitorului va fi mai slabă și mai gata să cedeze decît cea de azi. Din această gata, merită să se încerce șansele pe care le oferă realitatea sovietică de azi, nu cea de mine sau de mal țării.”

Conferința ce se va deschide peste o săptămînă la Geneva va arăta dacă puterile occidentale sînt dispuse să asculte de glasul rațiunii, care cere coexistența pașnică între state, sau de glasul acelor cercuri interesate în mărirea cheltuielilor militare și în războaie.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

GH. IOSUB

sează cu pioniera Lelia Ivanov, fac schimb de cravate. Mai încolo, în ritmul tîm-tîm-lui s-a pornit jocul național sirian „Dapki”. În tolu jocului și al veseliei, poetul sirian Khauki Bagdadi s-a reîntîlnit cu utemista Georgea Popa, pe care o cunoaște de la Festivalul de la București. Și-au reamintit de zilele minunate ale Festivalului. Poetul i-a măriturist apoi bucuria că cultura poporului nostru este cunoscută la ei, că de cînd un grup de amatori a tradus din limba engleză în limba siriană versurile poetului Mihail Eminescu.

Alături de el, pictorul sirian Nasir Sara vorbea cu entuziasm unui grup de studenți despre lucrările de pictură cu care țara lor participă la concursul internațional de artă plastică ce va avea loc la Varșovia în zilele Festivalului, despre lucrările celor doi pictori Mahmud Jalal și Rașad Kusbaty.

Cîtă diversitate de ocupații în rîndurile fictei delegații lată sirienii: Antoine Mazine e profesor de fizică la primul liceu din Damasc; Souhry Ommen e țaran; Mohamed Bath e muncitor; Iosepine Aso e student la filosofie. Ei au preocupări diferite. Multe și deosebite. Dar ca pacea trebuie să bîruiască, ca viața trebuie să triumfe asupra morții, constituie pentru ei o singură preocupare, un singur fel. Lată-i umăr lîngă umăr, cîntînd un cîntec tradițional de pace al țării lor: „Noi, oamenii tineri” — în care se spune că pacea va triumfa pe acest pămînt pe care a crescut floarea care poartă cel mai frumos nume: tinerețea.

După un scurt popas în portul Constanța, cei 184 de soli ai păcii tineretului din Orientul apropiat au plecat cu trenul mai departe, trecînd ieri dimineață prin Capitală. Ei se îndreaptă cu gînduri de pace și prietenie spre Varșovia — orașul Festivalului.

GH. IOSUB

GH. IOSUB

Comunicatul comun al guvernului R.P. Chineze și al guvernului R.D. Vietnam

PEKIN 8 (Agerpres). — China Nouă transmite: La Pekin a fost dat publicității „Comunicatul comun al guvernului Republicii Populare Chineze și al guvernului Republicii Democrate Vietnam”, semnat la 7 iulie 1955. În comunicat se spune:

„În timpul vizitei făcute în China de către delegația guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam în frunte cu președintele Ho Și Min, delegația guvernamentală a R.P. Chineze și delegația guvernamentală a R.D. Vietnam au dus tratative la Pekin între 27 iunie și 7 iulie, pe baza principiilor stabilite de președintele R.P. Chineze, Mao Tze-tsun și președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min.

Din partea Republicii Populare Chineze la tratative au participat: Ciu En-lai, președintele Consiliului de stat al R.P. Chineze, Cen Lun și den Siao-pin, locuitori ai președintelui, Cien Ven-tian și Van Tzia-sin, locuitori ai ministrului Afacerilor Externe. Be I-bo, președintele Comitetului de stat pentru problemele construcției, Ten Da-lun, ministrul Căilor Ferate, E Tzi-čuan, ministrul Comerțului Exterior, Ian Siu-fin, ministrul învățământului Superior.

Din partea Republicii Democrate Vietnam la tratative au participat: Ho Și Min, președintele și primul ministru al R.D. Vietnam, Truong Sin, secretar general al Partidului Celor cinci Mucești din Vietnam, Le Van Hien, ministrul Finanelor, Fan An, ministrul Industriei și Comerțului, Nguyen Van Xuyen, ministrul învățământului, Nguyen Xuan Iem, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Ung Van Xun, locuitor al Ministrului Afacerilor Externe, Nguyen Dui Trin, șeful cancelariei președintelui, cu rang de locuitor al ministrului, Fam Ngok Thanh, locuitor al Ministrului Ocrotirii Sănătății, Hoang Van Huan, ambasadorul R.D. Vietnam în R.P. Chineze.

În cadrul tratativelor, cele două părți au examinat problemele de interes comun pentru R.P. Chineze și R.D. Vietnam, precum și problemele având o serioasă importanță în actuala situație internațională.

În cadrul tratativelor, cele două părți au constat cu satisfacție că operațiunile de concentrare și dislocare a trupelor, stabilite de conferința de la Geneva, au fost terminate. Comisia Internațională de control și supraveghere pentru Indochina, alcătuită din reprezentanți ai Indiei, Poloniei și Canadei sub președinția reprezentantului Indiei, a adus o contribuție importantă în ce privește controlul și supravegherea respectării acordurilor de la Geneva. Cele două părți care au luat parte la tratative își exprimă speranța că în viitor Comisia Internațională de control și supraveghere va putea continua să joace un rol activ în opera de asigurare a îndeplinirii depline a acordurilor de la Geneva.

Dar cele două părți au rămas de asemenea atenționate asupra următoarelor: în cursul aplicării acordurilor de la Geneva au fost înținținate pierderi și încălcări, iar în prezent a apărut o nouă primădie de încălcare a acestor acorduri. Cîrind după conferința de la Geneva, guvernul S.U.A., încălcînd acordurile de la Geneva, a inclus Vietnamul de sud, Cambodgia și Laosul în așa zisa zonă de „apărare” prevăzută în tratatul de la Manila, intensificînd totodată înzestrarea și instruirea trupelor locale ale Vietnamului de sud cu scopul de a transforma Vietnamul de sud într-o colonie și un cap de pod militar al S.U.A. În prezent, S.U.A. împiedică în mod și mai activ înținținările consultărilor cu privire la alegerea generală în Vietnam și încearcă să zădărnicească cauza întăririi păcii în Vietnam și a înăfăptuirii unificării țării. În călcînd acordurile de la Geneva, guvernul S.U.A. a semnat cu Cambodgia un acord de ajutorare militară și în plus, încearcă să încheie un acord similar cu Laosul pentru a încălca neutralitatea Laosului și a Cambodgiei și a pune în primejdie cauza păcii în Indochina. Cele două părți care au participat la tratative consideră în unanimitate că aceste

acțiuni care încalcă acordurile de la Geneva trebuie să înceteze, și că acordurile de la Geneva trebuie îndeplinite în întregime.

În conformitate cu acordul realizat la Geneva cu privire la unificarea pașnică a Vietnamului prin linerea de alegei generale în întreaga țară, autoritățile competente ale celor două părți ale Vietnamului trebuie să înceapă la 20 iulie 1955 consultări în problema alegeiilor generale, astfel ca în iulie 1956 să aibă loc, sub controlul Comisiei internaționale alcătuite din reprezentanți ai Indiei, Poloniei și Canadei, alegei generale libere și să se înfăptuiască unificarea. Întregul Vietnam este ferm hotărât să continue aplicarea întocmai a acordurilor de la Geneva și să declare că este gata să discute cu autoritățile competente din Vietnamul de sud problemele legate de alegeiile generale.

Cele două părți care au participat la tratative au ajuns la părerea unanimă că țările participante la Conferința de la Geneva poartă răspunderea pentru asigurarea trecerii în viață a acordurilor de la Geneva. Cele două părți sînt înțințuite și pe deplin de acord cu chemarea formulată la 22 iunie 1955 în declarația comună a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a primului ministru al Indiei, și anume: „Toate guvernele de care depinde îndeplinirea prevederilor acordurilor să facă tot posibilul pentru îndeplinirea obligațiilor lor pentru ca scopurile acordurilor să poată fi realizate pe deplin și că acolo unde trebuie efectuate alegei, ca premiza a reglementării politice, eforturile guvernelor interesate să fie îndreptate spre deplină înfăptuire a prevederilor acordurilor. Cele două părți care au participat la tratative sînt profund convinse că eforturile popoarelor vietnameze în tratativele bilaterale dintre nord și sud și în linerea de alegei libere generale în scopul unificării țării se vor bucura fără îndoială de sprijinul nemărginit al tuturor statelor și popoarelor iubitoare de pace și care sprijină acordurile de la Geneva.

Conferința de însemnătate istorică a țărilor Asiei și Africii a dat un exemplu de muncă coordonată a statelor cu sisteme sociale diferite. Cele două părți care au participat la tratative subliniază cu satisfacție influența pe zi ce trece mai puternică a Conferinței țărilor Asiei și Africii. Cele două părți care au participat la tratative sprijină cu căldură acțiunile importante întreprinse în ultimul timp de Uniunea Sovietică, India și celelalte state iubitoare de pace, acțiuni ce contribuie la dezvoltarea cauzei păcii. Multumim eforturilor țărilor și popoarelor iubitoare de pace, au apărut semne ale slăbirii încordării internaționale. Dar primejdia unui nou război nu este încă înlăturată, situația internațională încălădă nu a fost încă în mod radical îmbunătățită, iar conducătorii anumitor state mari n-au renunțat încă la așa-numita lor „politică de poziții de forță”. Cele două părți consideră că „politică de poziții de forță” la baza căreia stă crearea de blocuri militare, construirea de baze militare, cursa înarmărilor și propaganda de război este în totală contradicție cu năzuințele comune ale popoarelor din lumea întreagă care se pronunță pentru pace în lumea întreagă și securitate colectivă.

Cele două părți, care au participat la tratative, subliniază cu satisfacție că cele cinci principii ale coexistenței pașnice sînt recunoscute și adoptate de un număr tot mai mare de state. Cele două părți consideră că stabilirea încrederii reciproce în relațiile internaționale, înlăturarea încordării în situația internațională și dezvoltarea unei colaborări prietenești în re țăări depinde de adoptarea unanimă și largă a acestor principii de către țăările lumii, ca principii călăuzitoare în relațiile dintre ele.

Cele două părți declară că Republica Populară Chineze și Republica Democrată Vietnam doresc să stabilească, în conformitate cu cele cinci principii ale coexistenței

pașnice, relații normale și de prietenie cu toate țările și în special relații de bună vecinătate cu statele din jur.

În decursul luptei pentru eliberarea lor națională poporul chinez și poporul vietnamez, au nutrit întotdeauna sentimente profunde de simpatie unul față de celălalt și s-au sprijinit reciproc. În prezent poporul chinez luptă pentru a apăra suveranitatea și integritatea teritorială a patriei sale, pentru a elibera teritoriul său — insula Taiwan. Poporul vietnamez luptă în prezent pentru crearea unui Vietnam nou iubitor de pace, unit, independent, democratic, prosper și puternic, pentru unificarea țării pe calea tratativelor dintre sud și nord și a unor alegei libere. Cele două părți care au luat parte la tratative își exprimă simpatia și sprijinul deplin față de lupta dreaptă pe care o duc poporul chinez și poporul vietnamez și sînt totodată profund încredințate că lupta lor va fi fără îndoială încununată de victorie sigură.

Cele două părți consideră în unanimitate că colaborarea economică și tehnică dintre Republica Populară Chineze și Republica Democrată Vietnam va contribui la eforturile popoarelor celor două țări în opera de construcție pașnică.

Pentru a ajuta poporul vietnamez să-și vindece rănile pricinuite de războiul îndelungat, să-și refacă și să-și dezvolte economia națională, guvernul Republicii Populare Chineze a hotărât să pună la dispoziție în mod gratuit guvernului Republicii Democrate Vietnam, 80.000.000 yuani. Guvernul Republicii Populare Chineze acordă aceste mijloace pentru a ajuta Vietnamul în repararea și refacerea căilor ferate, a cheilorilor fluviale și a podurilor de șosele, precum și în refacerea vechilor și în construirea de noi țesătorii, fabrici de piei, întreprinderi pentru fabricarea de utilaj medical, utilaj electro-tehnic, unelte agricole, hirtie ș.a.m.d.

Cele două părți au acordat de asemenea de acord ca statele lor să stabilească o colaborare tehnică multilaterală. China va acorda ajutor în proiectarea și construirea de uzine, căi ferate, șosele, poduri ș.a.m.d., pe care Vietnamul consideră că este necesar să le refacă sau să le construiască și va trimite de asemenea în Vietnam personal tehnic. Totodată Vietnamul va trimite muncitori pentru a studia în China în unele ramuri ale producției.

Pentru a contribui la dezvoltarea economiei naționale și la îmbunătățirea vieții popoarelor ambelor țări, cele două părți au acordat de asemenea de acord ca pe baza principiului egalității în drepturi și avantajului reciproc, să lărgescă treptat comerțul reciproc.

De-a lungul istoriei, între popoarele chinez și vietnameze au existat veci legături culturale tradiționale. În scopul lărgirii continue a colaborării în domeniul culturii, învățămîntului și ocrotirii sănătății, în scopul unui schimb de experiență și pentru a învăța una de la cealaltă, cele două părți au acordat de acord să facă schimb reciproc de delegații culturale și de studenți, să facă schimb de literatură și materiale didactice. La rîndul ei, Republica Populară Chineze va trimite în Vietnam personal tehnic și oă în Vietnamul material și aparate în scopuri culturale, de învățămînt și de ocrotire a sănătății, pentru a ajuta poporul vietnamez în activitatea sa în aceste domenii. Cele două părți consideră în unanimitate că intensificarea legăturilor culturale între popoarele celor două state va servi la întărirea și dezvoltarea continuă a unei prietenii strîns între cele două popoare.

Cele două părți care au luat parte la tratative sînt profund încredințate că tratativele desfășurate într-o atmosferă de sinceritate și unanimitate, servesc nu numai intereselor și utilității și prieteniei popoarelor celor două țări și intereselor luptei lor drepte, dar vor servi fără îndoială și intereselor cauzei comune popoarelor din întreaga lume — lupta pentru menținerea păcii.”

Pentru continua întărire a prieteniei germano-polone

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 6 iulie, dr. Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R. D. Germane, a primit la castelul de la Niederschönhausen delegația guvernamentală a Republicii Populare Polone în frunte cu Boleslaw Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.U.P. și președinte al Comitetului pe P.M.U.P. al Frontului Național.

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 7 iulie a avut loc la Dresda un mare miting consacrat celei de a 5-a aniversări a semnării acordului cu privire la frontiera de stat germano-polonă. La miting au luat parte 100.000 de locuitori ai orașului Dresda, precum și o delegație de muncitori vest-germani.

La miting a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Interne al R. D. Germane K. Maron. A luat cuvîntul apoi Boleslaw Bierut, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Polone, care a fost ovacionat cu căldură de participanții la miting. El și-a exprimat convingerea că colaborarea și prietenia dintre ambele popoare se va adînci și consolida și mai mult. Adresîndu-se delegației de muncitori vest-germani care se aflau la miting, Bierut a salutit în persoana lor întreaga clasă muncitoare din Germania occidentală.

Incheierea tratativelor comerciale dintre reprezentanții R. D. Germane și Iugoslaviei

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: S-au încheiat tratativele între reprezentanții Camerei comerțului exterior al R.D. Germane și ai Camerei federative pentru comerțul exterior al Iugoslaviei. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească de înțelegere reciprocă. Cele două țări au ajuns la concluzia că posibilitățile schimbului de mărfuri reciproc depășesc considerabil volumul schimbului de mărfuri prevăzut prin acordul care există în prezent între cele două țări.

În scopul extinderii comerțului s-a realizat de acord privind la schimb de delegații de specialiști și la pregătirea unui schimb de reprezentanți comerciali.

Dezbateri în Adunarea Națională Franceză în problema convențiilor franco-tunisiene

PARIS 8 (Agerpres). — La 7 iulie au început în adunarea națională franceză dezbaterile cu privire la ratificarea convențiilor franco-tunisiene referitoare la așa-zisa autonomie internă a Tunisiei.

În cadrul dezbaterilor care, după cum relatează Zăre Presse, s-au desfășurat în fața unei săli aproape goală, au mai luat cuvîntul Pierre Jui, ministru pentru problemele Marocului și Tunisiei. Apoi, dezbaterile au fost suspendate: ele fiind reluate la 8 iulie.

La dezbaterile începute în după amiaza zilei de 8 iulie a luat cuvîntul Valdek-Rochet (comunist). El a spus unei critici severe convențiile franco-tunisiene, care limitează autonomia internă a Tunisiei și creează posibilitatea unei largi imixțiuni în administrația internă a Tunisiei. Deaprobînd convențiile franco-tunisiene, a spus Rochet, grupul parlamentar comunist va vota totuși pentru ratificarea lor din spirit de solidaritate cu poporul tunisian și pentru a-l permite să se apropie de independența deplină.

Au mai luat cuvîntul deputații Maurice Faure, Jean Legendre, Paul Reynaud, Pierre Mendes-France și Edgar Faure, președintele Consiliului de miniștri. Majoritatea vorbitorilor au declarat că sprijină ratificarea convențiilor franco-tunisiene.

După discursul lui Edgar Faure, dezbaterile au fost suspendate, urmînd a fi reluate în cursul nopții.

Ce poziție vor adopta puterile occidentale la Conferința de la Geneva?

PARIS 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iulie a început la Ministerul Afacerilor Externe al Franței conferința experților Angliei, Franței și Statelor Unite pentru stabilirea poziției pe care o vor adopta sili guvernelor celor trei puteri occidentale la conferința de la Geneva. La conferința experților participă de asemenea și o delegație a Germaniei occidentale.

După cum relatează presa, puterile occidentale nu au realizat o unitate de păreri în mai multe probleme importante care vor fi examinate la conferința de la Paris. Ziarul „Paris Presse L'Intransigeant” arată că există divergențe în problema dezarmării și în special în problema germană.

Experții vor ține ședințe zilnice pînă la 15 iulie.

În cîteva rînduri

● Autoritățile americane au revenit asupra refuzului de a elibera lui Joseph Clark, redactor al zărilor „Daily Worker” un pasaport pentru a pleca la Geneva ca corespondent al zărilor său la conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri. Departamentul de stat a hotărât să-l elibereze lui Clark un pasaport „limitat” și cu condiția ca acesta să indice „itinerariul său exact” (Agerpres).

● Ministerul Apărării din Germania occidentală confiscă la Schleswig-Holstein 5.000 de hectare de pămînt pentru construirea de terenuri și poligoane de instrucție. În urma acestei hotărîri 2.000 de țărani împună cu familiile lor nu vor mai avea terenuri pentru pășuni și lînci. (A.D.N.)

● În noaptea de 6 spre 7 iulie a luat foc o conductă petrolieră aparținînd societății „Iraq Petroleum Company” situată la 50 km. de orașul Kirkuk (Irak). Prin această conductă petrolieră, petrolul extras în regiunea Kirkuk se pompa la Tripoli, situat pe coasta Mării Mediterane. În urma incendierii, pomparea petrolului prin conductă petrolieră a fost întreruptă. (France Presse).

● La 7 iulie la Farnborough (Anglia) s-a prăbușit în timpul unui zbor avionul de vîntătoare cu roțile „Hawker Hunter”. (United Press)

Congresul Mondial al Mamelor

LAUSANNE. — (Correspondență specială Agerpres). — Vineri dimineață lucrările Congresului Mondial al Mamelor au fost reluate sub președinția delegației Brancos Fillo-Brazilia. La începutul ședinței au fost citite mesajele care continuă să sosească pe adresa congresului.

În mesajul său, Eslanda Robeson, soția lui Paul Robeson, marele luptător progresist american, ea însăși o diră militanță pe tărîm social, spune printre altele: „Noi, mame, nu avem numai datoria de a ține ordine în propria noastră casă, dar trebuie să facem un pas mai departe și să ajutăm ca lumea — casa noastră a tuturor — atît de neliniștită în prezent să-și găsească pacea și familia noastră mondială — omenirea — să trăiască și să se dezvolte în pace”.

Au fost de asemenea citite mesajele generalului Ariz Carnahan, președintele Asociației Braziliene pentru apărarea drepturilor omului și a scriitorului brazilian Josue de Castro, președintele Organizației pentru alimentație și agricultură de pe lîngă O.N.U.

Cu mult interes a fost ascultată intervenția delegației chineze Le-Tze-tuan, președinta Crucii Roșii chineze.

Partea a doua a ședinței de ieri dimineață a fost prezidată de Nina Popova, care a propus congresului să elaboreze trei documente: un manifest adresat mamei din lumea întreagă; un mesaj către Organizația Națiunilor Unite și altul adresat conferinței celor patru mari.

În numele mamei italiene a vorbit tot în ședința de dimineață Lina Merlin.

În seara zilei de 7 iulie, delegata daneză Ruth Herman, a adus Congresului Mondial al Mamelor salutul femeilor din Danemarca. După ce s-a dat citire mesajelor femeilor din Polonia și Africa de sud, delegata R.P.D. Coreene, Pak Den Ai, a rostit o cuvîntare primitivă cu aplauze furtunoase. De la tribuna congresului a răsunat apoi mesajul femeilor din Hiroshima. „Noi, femei și mame din Hiroshima — se spune în mesaj — nu vom uita niciodată cumplita tragedie care s-a abătut asupra noastră. Femei din toată lumea ascultă chemarea noastră pașnică: să luptăm pentru a împiedica războiul, să luptăm pentru ca armele termo-nucleare să fie înțințite”.

În continuare a luat cuvîntul Mary Taylor, care a citit mesajul femeilor din Statele Unite ale Americii.

CUVINTUL DELEGATEI R.P.R. ALICE SAVULESCU

Tot în cursul ședinței de ieri seara delegata femeilor din R.P.R., cunoscuta savantă Alice

Își vorbesc mame din lumea întreagă

Prin telefon de la trimisul nostru special

O floare mică și albă, floare dragă alpinistilor, împodobește pieptul fiecărei delegații la Congresul Mondial al Mamelor. Ea simbolizează dorința de pace a tuturor acelor care aici, la Lausanne, își string bucurioase mințile, se împrieteneșc și fac să răsună răsunetul cuvîntului lor de mamă. Ele iubesc pacea și doresc să o păstreze așa cum le iubit alpinistul care a cules floarea albă, Edelweiss, în vîrful unui munte, o păstrează ca pe o rară comoară. Pentru a păstra pacea, acest bun cucerit cu atîtea sacrificii, cu atîta singe și cu atîtea lacrimi, stau alături mame din Hiroshima și Coreea, mame din Franța și Vietnam, din Germania și Statele Unite. Inima lor a vibrat cu aceiași emoție ascultînd povestea mamei martire din Lidice și Oradour, povestea altor femei care știu că și de lupta lor depinde să fie învingute de suocres eforturile de le fac toți cei ce vor pacea.

În ochii multor mame au strălucit boabele de mărgăritar ale lacrimilor. Lacrimi de emoție și de durere. Dar nu numai alit. Auzîndu-le vorbind, ne atîtea femei de convingeri politice și credințe diferite, împărtășești un minunat sentiment de înțelegere și încredere în forța lor, a acelor care dăruiesc viața.

Am cunoscut cîteva femei venite ca delegate la Congresul Mamelor din Germania occidentală. Erika Schubbauer din Mosbach-Baden, mamă a patru copii, mi-a împărtășit sentimentul că-l încercă ea, ca și alte femei din Germania occidentală, atunci cînd ascultă poezia tristă a altor femei care azi nu mai pot avea bucuria de a auzi din gura unui copil cuvîntul minunat de mamă.

Ascultam cu ochii plini de lacrimi poezia tragică a unei mame din Oradour. Mă îngrozam din nou auzînd aceste mărturii singeroase ale războiului. Și mi se rușina, mie, mamă germană, că germanii care și mine au putut să fie orbiți de fasciști, au devenit neocam. Cred însă că dragostea de mamă, sentimentul cel mai sfînt, va uni toate femeile, care nu vor uita niciodată urmările grozniei ale războiului. Și noi femeile din Germania occidentală legăm această luptă pentru pace de lupta pentru unitatea țărilor noastre, pe care vrem s-o înălțăm nu cu armele ci cu prietenia.”

În privirea senină a Luise Hellinger, care e soția unui pastor protestant din Rîntine, am citit aceiași emoție. Pare destul de tîrîr dar alți, cu mirare, că

Săvulescu a adus Congresului salutul mamei din țara noastră.

Ea a spus printre altele: „Cum am putea trăi, cum am putea fi mame, altele decît lupînd ca energia ca, mai mare ce a descoperit-o prin luptă sa, creierul uman, să fie pusă de aci înainte în slujba omenirii.”

La noi în țară, savanții ca prof. universitar Horia Hulubei, ori ca medicul Ștefan Milcu, își închină azi cercetările lor științifice lășilor forței nucleare în aceste noile scopuri. Vorbesc în numele femeilor din țria mea, din Republica Populară Română, care primesc, cu și alte țări prietene salutul Uniunii Sovietice, pentru a pune energia atomică în slujba omenirii. Sînt interpretul voinței la milioane de mame de pe malurile Dunării, ale Olteului, ale Mureșului, sînt glasul acelor care născuți în trecut în cîmp și își vedeau pruncii murind cu miile, dar care azi și-au văzut țara împînzită cu case de nașteri, cu grădinițe, cu prevențorii și școli. Vorbesc în numele unei femei care se bucură de prețuirea statului, de un salariu egal la muncă egală, de dreptul de a lucra, și a se odihni în concediu, de dreptul de a alege și de a fi alese pentru cele mai înalte răspunderi obștești. Vorbesc în numele mamei unui popor vrednic și liber, ale unui popor iubitor de frumos care a dat omenirii pe un poet ca Eminescu, pe un prozator ca Sadoveanu, pe un pictor ca Grigorescu, pe un muzician ca Enescu; al unui popor care își educă tineretul în spiritul luptei fierbinți pentru asigurarea păcii. În numele acestora, delegația noastră cere suprimarea armelor ucigăse, a armelor atomice și termo-nucleare, în numele acestora cerem ca dezarmarea să ia locul cursei înarmate și înceteze războiul rece care încearcă să ne zdruncine încrederea în triumful păcii.

Discursul delegației noastre a fost acoperit de plujtenie aplauze.

La propunerea prezidiului Congresului au fost create comisii pentru probleme legate de ocrotirea sănătății, învățămînt și educație, cultură și presă, ocrotirea copiilor.

La sfîrșitul ședinței din seara zilei de 7 iulie s-a dat citire mesajului de salut al lui Nazim Hikmet cunoscut poet turc, care a fost înălțat cu aplauze de către delegațiile la Congres.

LAUSANNE (correspondență specială). — Vineri după amiază Congresul Mondial al Mamelor și-a continuat lucrările pe comisii. În cursul serii a avut loc o nouă ședință plenară.

Lausanne, 8 iulie 1955.

LAUSANNE (correspondență specială). — Vineri după amiază Congresul Mondial al Mamelor și-a continuat lucrările pe comisii. În cursul serii a avut loc o nouă ședință plenară.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Lausanne, 8 iulie 1955.

Plecarea din Pekin și sosirea la Ulan Bator a delegației guvernamentale vietnameze

PEKIN 8 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Pekin, în timpul vizitei în Republica Populară Chineze a delegației guvernamentale a R.D. Vietnam în frunte cu președintele Ho Și Min, între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Vietnam au avut loc între 27 iunie și 7 iulie tratative care s-au încheiat cu semnarea la 7 iulie a unui comunicat comun.

Comunicatul este semnat în numele guvernului R.D. Vietnam de Ho Și Min președintele și primul ministru al R.D. Vietnam și în

numele guvernului R.P. Chineze — de Ciu En-lai,